

RÅDETS ANDET DIREKTIV

af 12. juni 1972

om harmonisering af lovgivning om reglerne for omsætningsafgifter og punktafgifter i den internationale rejsetrafik

(72/230/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til Rådets direktiv af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge resolutionen af 22. marts 1971, afgivet af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om den etapevise gennemførelse af den økonomiske og monetære union inden for Fællesskabet²⁾, skal der blandt andet finde en gradvis tiltagende udvidelse sted af de afgiftsfritagelser, der indrømmes privatpersoner ved passage af grænserne mellem Fællesskabets lande;

rejsetrafikken mellem medlemsstaterne bør lettes ved en forhøjelse af den i Rådets direktiv af 28. maj 1969 fastsatte fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter; i samme øjemed og for at lette kontrollen bør allerede nu de erklæringer, som skal afgives af rejsende ved passage af grænserne mellem Fællesskabets lande forenkles, for så vidt værdien eller mængden af de medbragte varer ikke overstiger de tilladte fritagelser;

der skal allerede nu indrømmes såvel de i nærheden af grænserne mellem Fællesskabets lande boende personer som personalet på transportmidler, der er indsat i den internationale trafik, visse afgiftsfritagelser;

som følge af de tekniske vanskeligheder, der har vist sig ved anvendelse af ovennævnte direktivs artikel 6, er det hensigtsmæssigt at løse visse problemer vedrørende afgiftslettelser i detailledet;

med henblik på trinvis oprettelse af et økonomisk marked med hjemmemarkedslignende forhold i Fællesskabet bør medlemsstaterne med hensyn til handelen inden for Fællesskabet afskaffe de hidtil gældende systemer med afgiftslettelser ved udførsel og beskatning ved indførsel og derfor også afgiftslettelserne vedrørende omsætningsafgifter og punktafgifter ved salg i detailledet;

den fuldstændige afskaffelse af disse afgiftslettelser kan ganske vist kun gennemføres trinvis; det synes rimeligt på et første trin at fastsætte visse fælles regler, der med hensyn til typiske afgiftslettelser i detailledet skal gælde for personer, som er bosat inden for Fællesskabets område

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 2 i Rådets direktiv af 28. maj 1969 ændres således:

- a) i stk. 1 erstattes ordene:
»femoghalvfjerds regningsenheder«
med:
»et hundrede og femogtyve regningsenheder«;
- b) i stk. 2 erstattes ordene:
»tyve regningsenheder«
med:
»tredive regningsenheder«;

¹⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

²⁾ EFT nr. C 28 af 27. 3. 1971, s. 1.

- c) i stk. 3 erstattes ordene:
 »femoghalvfjerds regningsenheder«
 med:
 »et hundrede og femogtyve regningsenheder«.

Artikel 2

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv af 28. maj 1969 er-

stattes med følgende bestemmelse:

»1. Uden i øvrigt at berøre de enkelte medlemsstaters bestemmelser for rejsende med bopæl uden for Europa anvender hver medlemsstat ved indførsel af de nedennævnte varer følgende kvantitative begrænsninger i fritagelsen for omsætningsafgifter og punktafgifter:

	I	II
	<i>I trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet</i>	<i>I trafikken mellem medlemsstaterne</i>
a) tobaksvarer:		
cigaretter	200 stk.	300 stk.
eller		
cigarillos (cigarer med stykvægt af højst 3 gram)	100 stk.	150 stk.
eller		
cigarer	50 stk.	75 stk.
eller		
røgtobak	250 gram	400 gram
b) alkoholholdige drikkevarer:		
— destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold over 22°	1 normalflaske (0,70 til 1 liter)	i alt 1,5 liter
eller		
destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold af 22° eller derunder; mousserende vin, hedvin	i alt 2 liter	i alt 3 liter
og		
— ikke-mousserende vin	i alt 2 liter	i alt 3 liter
c) parfume	50 gram	75 gram
og		
toiletvand	$\frac{1}{4}$ liter	$\frac{3}{8}$ liter
d) kaffe	500 gram	750 gram
eller		
kaffe-extrakter og kaffe-essenser	200 gram	300 gram
e) te	100 gram	150 gram
eller		
te-extrakter og te-essenser	40 gram	60 gram«

Artikel 3

Artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv af 28. maj 1969 erstattes af de efterfølgende stykker; de hidtidige stykker 2 og 3 bliver herefter stykkerne 6 og 7:

»1. Medlemsstaterne kan nedsætte værdien og/eller mængden af de varer, der kan indføres afgiftsfrit, indtil 1/10 af den i artikel 2 og artikel 4, stk. 1, kolonne II, fastsatte værdi og/eller mængde, når varerne indføres fra en anden medlemsstat af personer, som har deres bopæl i indførselsmedlemsstatens grænseområde eller den tilstødende medlemsstats grænseområde, eller af grænsearbejdere eller af personale på transportmidler, der er indsat i den internationale trafik.

Dog kan afgiftsfritagelsen for de nedennævnte varer kun nedsættes indtil følgende grænser:

a) tobaksvarer:

cigaretter 40 stk.

eller

cigarillos (cigarer med en stykvægt af højst 3 gram) 20 stk.

eller

cigarer 10 stk.

eller

røgtobak 50 gram

b) alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold af mere end 22° 0,25 liter

eller

destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold af 22° eller derunder; mousserende vin, hedvin 0,50 liter

og

— ikke-mousserende vin 0,50 liter

2. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi og/eller mængde for varer, der kan indføres afgiftsfrit, når varerne indføres fra et tredjeland af personer, som har deres bopæl i grænseområdet, eller af grænsearbejdere eller af personale på transportmidler, der er indsat i trafikken mellem tredjelands og Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi og/eller mængde for varer, der kan indføres afgiftsfrit, når varerne indføres fra en anden medlemsstat af medlemmer af en medlemsstats væbnede styrker, herunder civilt personale, samt, når disse personer er stationeret i en anden medlemsstat, af deres ægtefæller og børn, som de har forsørgerpligt overfor.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte begrænsninger gælder ikke, når de pågældende personer godtgør, at de udrejser fra grænseområdet, eller at de ikke vender tilbage fra en tilstødende medlemsstat eller et tilstødende tredjeland grænseområde.

Dog gælder disse begrænsninger for grænsearbejdere og for personale på transportmidler, der er indsat i den internationale trafik, når de indfører varer i forbindelse med en rejse, der sker inden for rammerne af deres erhvervmæssige virksomhed.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, 2 og 4 forstås ved:

— grænseområde: en i luftlinie højst 15 km bred zone regnet fra en medlemsstats grænse. Hver medlemsstat må dog til grænseområdet henregne kommuner, hvis område delvis falder ind under grænseområdet;

— grænsearbejdere, enhver person, der på arbejdsdage som følge af sin normale virksomhed må begive sig over på den anden side af grænsen.«

Artikel 4

Artikel 6 i Rådets direktiv af 28. maj 1969 ændres således:

a) den nævnte artikels hidtidige tekst bliver til stk. 1;

b) følgende stykker tilføjes:

»2. Uden i øvrigt at berøre de bestemmelser, der gælder for salg fra kiosker under toldkontrol i lufthavne og for salg om bord i luftfartøjer, kan medlemsstaterne med hensyn til salg i detailledet i de tilfælde og på de betingelser, som er nærmere fastsat i stk. 3 og 4, indrømme afgiftslettelse med hensyn til omsætningsafgifter for varer, som rejsende medbringer i deres personlige bagage ved udreisen fra en medlemsstat. Afgiftslettelse med hensyn til punktafgifter kan ikke indrømmes.

3. For rejsende med bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet kan hver medlemsstat fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelse af afgiftslettelse.

For rejsende, hvis bopæl, sædvanlige opholdssted eller sæde for erhvervmæssig virksomhed er beliggende i en medlemsstat, kan afgiftslettelse kun indrømmes for genstande, hvis værdi i sig selv, afgifter indbefattet, overstiger det i artikel 2, stk. 1, fastsatte beløb.

Medlemsstaterne kan forhøje dette beløb. Desuden kan de undtage de i deres område bosiddende fra afgiftslettelsen.

4. Afgiftslettelsen er betinget af:

- a) i de i stk. 3, første afsnit, nævnte tilfælde: fremlæggelse af et eksemplar af fakturaen eller et i stedet for denne udstedt bilag forsynet med påtegning fra udførselsmedlemsstatens toldmyndigheder om varens udførsel;
- b) i de i stk. 3, andet afsnit, nævnte tilfælde: fremlæggelse af et eksemplar af fakturaen eller et i stedet for denne udstedt bilag, forsynet med en påtegning fra toldmyndighederne i den endelige indførselsmedlemsstat eller fra en anden på omsætningsafgiftsområdet kompetent myndighed i denne medlemsstat.

5. Med henblik på anvendelse af denne artikel forstås ved:

- bopæl eller sædvanligt opholdssted: det sted, der som sådant er anført i pas, identitetskort eller — i mangel af sådan legitimation — ethvert andet identitetsbevis, som udførselsmedlemsstaten har anerkendt som gyldigt;

- genstand, en ting eller gruppe af ting, som normalt udgør en helhed.»

Artikel 5

Efter artikel 7 i Rådets direktiv af 28. maj 1969 tilføjes følgende artikel:

»Artikel 7 a

Inden for rammerne af Fællesskabets interne trafik træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at give de rejsende mulighed for stiltiende eller ved en simpel mundtlig erklæring at bekræfte, at de har overholdt begrænsningerne og betingelserne for de tilladte fritagelser.«

Artikel 6

1. Medlemsstaterne iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme
 - dette direktivs artikler 1, 2, 3 og 5 senest den 1. juli 1972.
 - dette direktivs artikel 4 senest den 1. januar 1973.
2. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de bestemmelser, den træffer til gennemførelse af dette direktiv.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1972.

På Rådets vegne

J. DUPONG

Formand